

VII. ЖУРАВЛІ

Журавлі ключем летять
Піднебесним плаєм,
Діти радісно кричать
І довкола ну скакати
Прастарим звичаєм:
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!¹

І глядять напів з страхом,
А напівцікаво,
Чи ключ змилиться й кругом
Завертиться, чи тягом
Геть полетить право?
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!

Полетіли журавлі,
З дороги не збились,
А хлоп'ята ті малі
За ключем, пок щез у млі,
Довго ще дивились.
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!

«От неправда, що мені
Баба говорили!
Від їх пісні журавлі,
Не знижались до землі,
Шляху не змилили!»
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!

Правда, діти, не все так,
Як бабуся каже,
Та сю казку перший знак,
Перша проба, хоч і як
Зроблена, покаже.

---

¹ Є народна повірка, що, коли весною журавлі летять з вирію, можна змити з дороги цілий ключ, застромивши ніж вістря у землю та крутячись довкола нього, держачи руками за ручку ножа і співаючи пісеньку, ужиту ось тут як рефрен.

Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!

Та ростимите, й казки
Не згірш «злотих утят»
В тисячній вузлики
Ваші простії думки
Спутають, окрутять.
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!

І не ваш ум — з пут брехні
До правди добитись!
Гірш, ніж птахи ті блудні,
Мете за слова марні
Весь свій вік крутитись.
Круцю, круцю, журавлі,
Ваша мати на воді!